

Čuj, ali je začutila to čudo v prošnji materini tudi Milka, ker je tako glasno zajokala?

Tedaj se je nenadoma zgodilo ono veliko čudo, ki ga Peter skoro ni mogel verjeti.

Oče je za hip postal. Potem je z nežno silo potisnil mater v stran, se nagnil proti klečeči, položil polagoma, kakor s trudom, obe roki na mokre njene lase — ruta ji je zdrknila z njih — in med glasnim ihtenjem izpregovoril:

»Bodi blagoslovljena, ubogi moj otrok!«

Peter se je naslonil ob mizo. Zazibala se mu je vsa soba pred očmi.

Tedaj je zazvenel sem iz postelje kakor visoka pesem sreče, kakor radostni spev zborov nebeških v oni prvi, čez vse dni in noči blagoslovljeni sveti noči, kipeči glas Milkín:

»Resnico so vam povedali v šoli, Peter: Ves svet je poln blagoslova nocoj ...«

TIHA NOČ.

Zložil Silvin Sardenko.

Tiho, Sion! Sveta noč prihaja.
Morajo se njeni dihi čuti;
nad kraljevim mestom Davidovim
zgrinjajo se bele ji peruti.

Tiho, vetri! Sladek spev budi se.
Angeli prikázali se bodo:
Himno hvale Stvarniku pojoči,
ali stvarstvu odrešenja odo.

Tiho, pevci! Rahel šum iz jasli.
Lilija iz Nazareta k jaslim

sklanja se nad blaženo mladiko,
nad nedolžnim cvetom novovzraslim.

Tiho, jasli, zibelka božična!
Da se v srcu večni Bog bo slišal.
Tudi v duši hoče biti rojen,
k angelskim jo zborom bo povišal.

Vse je tiho. Tih je sveti Sion,
vetri tihi, angeli so tihi,
jasli tihe, tiha je Devica —
Čujejo se le še božji dihi.

BOŽIČNA.

Zložil Bogumil Gorenjko.

Ah, brez svečic in brez jaslic
je v tujini božič moj,
sam praznujem, božičujem
brez prijateljev nocoj.

Pa so daleč tisti kraji,
več oko jih ne doseže,
pa so daleč tisti časi,
daleč sveči so večeri
v tihi skromni rojstni vasi,
komaj se spomin še zmislí
nanje polne radosti!

Pa jaz pustil tiste kraje,
tiste bom pozabil čase —
kdo gre z mano, o jaz grem
v sveto mesto Betlehem.